

[Peter Holst.]

tion med en autoriseret loftshøjde automa-
tisk kan skabe et miljø, børn trives i. Man
har adskillige eksempler på det modsatte.
Der findes virkelig i befolkningen metoder,
man ikke hidtil har været klar over.

I modsætning til de fleste love er der i
denne en tydelig markering af, hvem loven
ikke omfatter. Jeg tænker på § 6, der slår
fast, at enhver mand og kvinde over for det
offentlige er forpligtet til at forsørge sig
selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.
Det er sikkert en rimelig og vel egentlig en
selvfølgelig ting at få slået fast i selve loven,
også for at det store korps af medarbejdere i
de sociale forvaltninger aldrig behøver at
være i tvivl om, at loven har til formål at
yde bistand hvor der er behov, og kun hvor
der er behov.

I det righoldige materiale, der ligger fra
tidligere behandling, har vi et godt og et
omfattende arbejdsgrundlag for den nye
behandling i folketingets socialudvalg, og i
dette arbejde vil venstre yde sit ud fra et
ønske om, at loven kan blive endeligt fær-
digbehandlet og vedtaget så betids, at alle
berørte parter gives tilstrækkelig tid til at
være rustet den dag loven er en kendsger-
ning.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre har ved tidligere
drøftelser her i folketinget omkring forslag
om en ny social bistandslov tilsluttet sig
væsentlige hovedlinjer i det forslag, som vi
nu behandler. Vi mener, at tiden er inde til
en sammenlægning og en koordinering af
den række af vore sociale love, efter hvilke
der nu ydes bistand og service. Vi finder
også, at en strukturændring er ønskelig,
hvor den enkeltes og den enkelte families
problemer behandles som en helhed. Vi fin-
der, at det vil være rimeligt, at denne sam-
ling, som det også foreslås i lovforslaget,
fortrinsvis sker i primærkommunerne, me-
dens visse opgaver, navnlig af mere speciel
karakter, lægges ud til amterne.

Hvis man læser socialforskningsinstitut-
tets forskellige undersøgelser, vil man også
deraf få et klart indtryk af, at den struktur,
vi hidtil har haft, ikke har virket tilfredsstil-
lende. Det har i alt for mange tilfælde været
sådan, at de forskellige kontorer og institu-
tioner ikke har haft tilstrækkelig forbindelse

med hinanden og ikke i tilstrækkelig grad
har udvekslet viden og erfaringer.

Vi er i det radikale venstre klar over, at
denne strukturomlægning ikke vil kunne
foregå uden vanskeligheder. Jeg tænker ikke
mindst på personalet, som i mange tilfælde
skal arbejde med nye problemer. De må i
gang med — og er mange steder allerede i
gang med — en ny uddannelse, hvorved de
bliver sat ind i nye opgaver. Jeg synes, det
er en glæde for os her i folketinget at kon-
statere den åbenhed, hvormed personalet er
gået til denne opgave; man har ikke alene
været villig til at gå ind i nye opgaver, men
mange steder er man allerede i fuld gang
med at kvalificere sig til at tage dem op.

Jeg kan som sagt give min tilslutning til
mange af de hovedretningslinjer, der ligger
bag ved lovforslaget. Men det kan jo ikke
nægtes, at der er en hel del udestående pro-
blemer tilbage. Vi har haft et langt udvalgs-
arbejde allerede og været igennem mange
detailspørgsmål. Nogle står ubesvarede til-
bage, det skal jeg ikke her fæstne mig ved,
derimod omtale noget af det, der for mig
står som det væsentligste, vi nu skal i gang
med i udvalgsarbejdet.

Jeg føler i hvert fald ikke for mit eget
vedkommende, at vi har fået fuld afklaring
af, hvor vi skal lægge revalideringsopgaverne.
Vi har under mange møder og ved besøg
ude fået indtryk af, at man ser vidt forskel-
ligt på det, alt efter om man ser det med
revalideringens øjne eller man ser på det fra
en kommunal synsvinkel. Jeg håber, det vil
lykkes os at finde frem til noget, der vil
kunne virke godt. Vi har i mit parti ikke
helt lagt os på et fast standpunkt, men så
vidt jeg kan se i øjeblikket, taler meget for,
at mange af revalideringsopgaverne lægges
ud til kommunerne. Men samtidig ser jeg jo,
at nogle, navnlig af de små kommuner, vil
have vanskeligt ved at løse disse opgaver,
og jeg mener derfor, det ville være meget
ønskeligt, om ministeren på et tidligt tids-
punkt søgte at sikre sig, at der ude i amts-
kommunerne blev folk, formodentlig fra
revalideringscentrene, som kunne stå til rå-
dighed for primærkommunerne som en slags
konsulenter. Jeg tror, det vil løse en del af
de små kommuners problemer.

Med hensyn til mødrehjælpen er proble-
merne formodentlig mindre, sådan som vi
da hidtil har set dem, end for revaliderin-